

Γέρων Ανδρέας Γρηγοριάτης (†1913-1988). Μέρος Β΄

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[askitario_agiou_orous_002](#)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Με την συνοδιά του μπήκε στο Όρος και κατευθύνθηκε στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας με σκοπό κάπου να κοινοβιάση. Τότε ο Γέρο-Ανδρέας ενήργησε δραστηρίως σε συνεργασία και με τους άλλους Γέροντες και Προϊσταμένους της Μονής του Οσίου Γρηγορίου. Μετέβη με άλλον Αδελφό στην Σιμωνόπετρα και παρεκάλεσε τον Γέροντα Γεώργιο να κατέλθη οριστικά στην Μονή τους και να του ενεχειρίσουν προσεχώς την ποιμαντορική ράβδο.

Πράγματι, μετά από θετικές και πιεστικές συστάσεις εκ μέρους εξεχόντων Προσώπων της Αγιορειτικής Πολιτείας, κατήλθε στην Μονή η μικρή συνοδιά του σεβαστού μας Γέροντος. Από τον Αύγουστο του 1974 ο π. Γεώργιος εκάρη μεγαλόσχημος μοναχός από τον προσωρινό ηγούμενο π. Διονύσιο ενώ τον Οκτώβριο του ίδιου έτους εξελέγη παμψηφεί Καθηγούμενος και Γέροντας της Μονής του Οσίου Γρηγορίου.

Το θεώρησε μεγάλη ευλογία στην ζωή του ο Γέρο-Ανδρέας να προσφωνήσει τον νέον Καθηγούμενο. Κατωτέρω καταχωρούμε την προσφώνησί του:

Πανοσιολογιώτατε, πάτερ Γεώργιε.

Θεία χάριτι ηξιώθης προ ολίγων ημερών να γίνης τέκνον γνήσιον της Ιεράς ημών Μονής του Οσίου Γρηγορίου δια του Μεγάλου και Αγγελικού Σχήματος.

Νυν δε η Μετάνοιά σου, Μονή του Οσίου Γρηγορίου, σε προήγαγε δια των ψήφων των Πατέρων εις το ηγουμενικό αξίωμα, διότι εις αυτό το ολίγο διάστημα εγνώρισε ότι έχεις τα προς τούτο προσόντα και ότι δύνασαι χάριτι θεία να ποιμήνης την λογικήν ποίμνην της Μάνδρας του αγίου Νικολάου, Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας του Θαυματουργού.

Ευχόμεθα εις τον Πανάγαθον Θεόν δια πρεσβειών της Παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, της Προστάτιδος του Αγιωνύμου τούτου Όρους, και των Προστατών της Μονής μας αγίου Νικολάου, Οσίου Γρηγορίου και αγίας οσιοπαρθενομάρτυρος Αναστασίας της

Ρωμαίας, να διαφυλάττη εν υγεία, ενισχύη, φωτίζη και κατευθύνη τα διαβήματα της Υμετέρας Πανοσιολογιότητος επ' αγαθῶ της ιεράς ημών Μετανοίας, προς προκοπήν και πρόοδον της εν Χριστώ ημών Αδελφότητος και δόξαν του παναγίου ονόματος Αυτού.

Ιδού βάλε μετάνοιαν εις τον Προστάτην μας άγιον Νικόλαον και λάβε εκ της χειρός του την ηγουμενικήν ράβδον”.

Η σύνεσις, η διάκρισις, η αγάπη και η φιλαδελφία προς πάντας του νέου ηγουμένου και Γέροντός μας π. Γεωργίου ωδήγησαν σε πλήρη εναρμόνισι την παλαιά και την νέα αδελφότητα της Μονής. Πάντες οι Πατέρες, παλαιοί και νέοι ήσαν πλέον Αδελφοί εν Χριστώ ενός πνευματικού πατρός. Έκτοτε διεκόπη και η συνήθεια να έρχεται άλλος Πνευματικός από κάποια Σκήτη και να εξομολογή τους Πατέρες.

Όλοι από το 1974 μέχρι σήμερα (2005) κατευθύνονται και καθοδηγούνται από τον σεβαστό μας Γέροντα π. Γεώργιο δια τον οποίον ευχόμεθα εγκαρδίως να ζήση πολλά ακόμη χρόνια για να μας ποιμαίνη σθεναρώς και θεαρέστως προς σωτηρίαν των ψυχών μας και όφελος της Εκκλησίας και του Αγίου Όρους.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr